

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.2.55.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na zapytanie nr 2818 Pani Posłanki Małgorzaty Gromadzkiej, w sprawie wydawania zaświadczeń o poronieniu w sytuacji rozpoznania klinicznego: puste jajo płodowe, poronienie samoistne kompletne, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Informuję, iż w styczniu 2025 r. powołałam w podległym mi resorcie Zespół do spraw wsparcia rodziców doświadczających utraty ciąży oraz śmierci dziecka tuż po urodzeniu. Dotychczas, w ramach jego prac omówiono m.in. sytuację poronienia i utraty dziecka z perspektywy kobiet oraz ich partnerów i mężów.

Z myślą o zabezpieczeniu sytuacji wszystkich kobiet, które doświadczyły poronienia lub urodziły martwe dziecko (zaznaczam, że przypadki te nie są rozgraniczone na gruncie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy¹) rozpoczęto, a 21 lipca 2025 r. zakończono prace nad rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającym rozporządzenie w sprawie zakresu informacji o okolicznościach mających wpływ na prawo do zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub ich wysokość oraz dokumentów niezbędnych do przyznania i wypłaty zasiłków (Dz. U. z 2025 r. poz. 969) oraz rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającym rozporządzenie w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 968).

Zmiana wskazanych rozporządzeń miała na celu nadanie zaświadczeniu lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie położnictwa i ginekologii lub lekarza będącego w trakcie odbywania specjalizacji w tej dziedzinie, a także zaświadczeniu położnej o „martwym urodzeniu”, wydanemu na podstawie dokumentacji medycznej lub jej kopii (potwierdzonej za zgodność z oryginałem przez ubezpieczonego, płatnika składek albo zakład) za okres od dnia porodu albo urodzenia martwego dziecka, bez względu na czas trwania ciąży statusu dokumentów stanowiących podstawę do przyznania świadczeń.

Zgodnie z art. 180¹ § 1 Kodeksu pracy w razie urodzenia martwego dziecka lub jego zgonu przed upływem 8 tygodni życia, pracowniczce przysługuje urlop macierzyński w wymiarze 8 tygodni po porodzie, nie krótszy niż 7 dni liczonych od dnia zgonu dziecka. Pracowniczce, która urodziła więcej niż jedno dziecko przy jednym porodzie, przysługuje w takim przypadku urlop macierzyński w wymiarze stosownym do liczby dzieci pozostałych przy życiu.

Na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów przy ustalaniu prawa do zasiłku macierzyńskiego, który przysługuje przez okres określony przepisami Kodeksu pracy jako

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.,

okres urlopu macierzyńskiego, jedynym dokumentem uprawniającym do jego otrzymania był skrócony odpis aktu urodzenia dziecka.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego² wydawany jest: odpis skrócony aktu urodzenia; odpis zupełny aktu urodzenia (na podstawie aktu urodzenia w przypadku urodzenia żywego dziecka), a w razie urodzenia martwego dziecka, którego płeć została określona, odpis skrócony aktu urodzenia dziecka, które urodziło się martwe i odpis zupełny aktu urodzenia (na podstawie aktu urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe w przypadku „martwego urodzenia”).

Na podstawie art. 52 ust. 2 wskazanej ustawy w przypadku martwego urodzenia nie sporządza się aktu zgonu, tylko akt urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe. Zgodnie art. 180¹ § 1 Kodeksu pracy akt ten stanowi podstawę do przyznania urlopu macierzyńskiego. Akt urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe stanowi również podstawę do przyznania zasiłku macierzyńskiego.

Akt urodzenia dziecka sporządza się na podstawie karty urodzenia lub karty martwego urodzenia, przekazanej przez podmiot wykonujący działalność leczniczą, a także na podstawie protokołu zgłoszenia urodzenia albo zgłoszenia urodzenia dokonanego w postaci elektronicznej. Zgodnie z art. 54 ust. 3 ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego karta martwego urodzenia musi zawierać dane wymagane w karcie urodzenia, tj. nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia oraz numer PESEL matki dziecka (jeżeli został nadany), miejsce, datę i godzinę urodzenia dziecka oraz płeć dziecka wraz z informacją, że dziecko urodziło się martwe. Kartę martwego urodzenia przekazuje się kierownikowi urzędu stanu cywilnego w terminie jednego dnia od dnia jej sporządzenia. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie płci dziecka, karty martwego urodzenia nie przekazuje się.

Jeżeli martwe urodzenie następuje z chwilą, gdy możliwe jest określenie płci dziecka i zostanie to stwierdzone w karcie martwego urodzenia, a następnie w sporządzonym akcie urodzenia, wówczas przyjmuje się, że pracowniczka ma prawo do urlopu macierzyńskiego oraz zasiłku macierzyńskiego w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku, niezależnie od tygodnia ciąży. Przepisy dotyczące prawa do zasiłku macierzyńskiego kierowane są do wszystkich ubezpieczonych (nie tylko pracowniczek), które w okresie ubezpieczenia chorobowego urodziły dziecko.

Decyzja o dodaniu wspomnianego zaświadczenia do katalogu dokumentów, na podstawie których możliwe jest przyznanie świadczeń przewidzianych w zmienionych 21 lipca 2025 r. rozporządzeniach umożliwi wszystkim pracowniczkom, które straciły dziecko, uzyskanie prawa do urlopu macierzyńskiego w skróconym wymiarze 8 tygodni bez konieczności przedstawienia omówionych powyżej aktów stanu cywilnego, a więc bez konieczności ustalania płci dziecka.

Udzielając odpowiedzi na zadane pytania uprzejmie informuję, że podczas prac zespołu do spraw wsparcia rodziców doświadczających utraty ciąży oraz śmierci dziecka tuż po urodzeniu omówiono wszystkie przypadki, na podstawie których można ocenić czy kobieta była już w ciąży i kiedy nastąpiło poronienie, tak by proponowaną zmianą można było objąć wszystkie kobiety, które doświadczyły poronienia przy potwierdzonej ciąży.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 594.

Jednocześnie podkreślam, że w zakresie szczegółowych informacji dotyczących wskazań medycznych Ministrem właściwym do udzielenia odpowiedzi oraz wszelkich wyjaśnień jest Minister Zdrowia.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/- kwalifikowany podpis elektroniczny-/